

žalovaná byla povinna vrátiti žalobcům směnky, k jichž dalšímu zadržování neměla důvodu a o nichž sama za sporu přiznala, že je dosud drží. Souhlasu firmy P. nepotřebovala, nebylať ani povolána k tomu, by zájmu této firmy dbala ve větším rozsahu než jak vyplývalo z kupní smlouvy, která byla podmíněná.

Čís. 12175.

Společenstva podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.

Předpis stanov družstva, že, nedostaví-li se do řádně svolané valné hromady potřebný počet členů, bude svolána druhá valná hromada k vyřízení téhož denního pořádku, která je způsobilá usnášeti se, nehledíc k počtu přítomných, což nutno zvláště podotknouti v novém pozvání k ní. Nebyla-li druhá valná hromada, konaná hodinu po prvé zmařené valné hromadě, svolána tímto způsobem, jsou její usnesení neplatná, třebaže se žádný ze členů dostavivších se k prvé valné hromadě nevzdálil do zápočetí druhé valné hromady a třebaže při zahájení druhé valné hromady bylo přítomno více členů než potřebný počet.

Neplatnost usnesení stavebního družstva o vyloučení z členství nemá v zápětí i neplatnost výpovědi z čekatelského poměru, nemusí-li podle stanov družstva každý člen družstva býti též čekatelem na vlastní domek a nemusí-li výpověď čekatelských vkladů podle těchto stanov vždy býti spojena s vyloučením člena z družstva.

(Rozh. ze dne 10. prosince 1932, Rv I 1058/31.)

Žalobkyně domáhala se na žalovaném družstvu, by bylo zjištěno, že usnesení mimořádné valné hromady žalované strany ze dne 14. prosince 1928 jest jako protismluvné neplatným ohledně vyloučení žalující z členství i ohledně v důsledku tohoto vyloučení dané výpovědi z čekatelského podílu, že členství žalující trvá dále, že žalující nepřestala býti po usnesení tom čekatelkou a nepozbyla práv s tím spojených. Oba nižší soudy uznaly podle žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání pokud napadalo rozsudek odvolacího soudu potvrzující výrok soudu první stolice, jímž bylo zjištěno, že usnesení mimořádné valné hromady žalovaného družstva ze dne 14. prosince 1928 je jako protismluvné neplatným v příčině vyloučení žalobkyně z členství a že členství žalobkyně dále trvá, vyhověl však dovolání, pokud napadalo rozsudek odvolacího soudu potvrzující výrok soudu první stolice, jímž bylo zjištěno, že důsledkem vyloučení žalobkyně z členství je neplatná i její výpověď z čekatelského podílu, že žalobkyně nepřestala býti po usnesení mimořádné valné hromady ze dne 14. prosince 1928 čekatelkou a nepozbyla práv s tím spojených a že žalované družstvo je povinno to uznati, v tomto směru napadený rozsudek zrušil a vrátil věc odvolacímu soudu, by v rozsahu zrušení o věci znovu jednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Odvolací soud, vycházející ze skutkových zjištění soudu první stolice, podle nichž valná hromada družstva svolaná na 14. prosince 1928 o sedmé hodině nebyla konána, protože nebyl přítomen podle stanov dostatečný počet členstva, a že později o osmé hodině konaná valná hromada nebyla svolána řádně novým pozváním s udáním předmětu, právem usoudil, že usnesení v této valné hromadě o vyloučení žalobkyně z členství družstva je neplatné. Toto zjištění není v rozporu se spisy, jak marně se snaží dovolatel vyvodit poukazem na § 16 stanov. S právním názorem odvolacího soudu souhlasí dovolací soud, pokud se tkne neplatnosti usnesení o vyloučení žalobkyně z členství družstva. Dovolatel sice připouští, že se tehdy konala jen jedna valná hromada, a to o osmé hodině za dostatečného počtu členů celkem 91 z celkového počtu členstva 283, avšak má za to, že tato valná hromada byla jako první řádně podle stanov svolána, a že je nerozhodné její opožděné zahájení. Dovolatel však přehlíží jednak poznámku, provedenými důkazy nevyvrácenou, obsaženou v opisu protokolu o této valné hromadě na počátku: »Jelikož na ustanovenou 7. hodinu večerní dne 14. prosince 1928 nesešel se dostatečný počet členů, konána mimořádná valná hromada o hodinu později podle § 16 stanov družstva, za každého počtu přítomných,« jednak třetí odstavec § 16 stanov. Podle tohoto předpisu se v případě, že do řádně svolané valné hromady se nedostaví potřebný počet členů, svolá druhá valná hromada k vyřízení téhož denního pořádku, která je způsobilá usnášeti se, nehledíc k počtu přítomných, což nutno zvláště podotknouti v novém pozvání. Podle rozsudkového zjištění valná hromada řádně svolaná na sedmou hodinu nebyla konána, minulo se tedy její svolání s cílem. Valná hromada konaná o osmé hodině nebyla řádně svolána podle třetího odstavce § 16 stanov, a schází proto zákonný předpoklad platné valné hromady jí a tím i všem usnesením na ní učiněným, tedy i usnesení o vyloučení žalobkyně z členství družstva. Nerozhodná jest okolnost dovolatelem tvrzená, že se žádný z členů dostavivších se k valné hromadě určené na sedmou hodinu nevzdálil do jejího započetí o osmé hodině a že při jejím zahájení bylo více než 10% členstva přítomno, poněvadž valná hromada skutečně konaná o osmé hodině nebyla podle stanov řádně svolána. Pokud tedy dovolání napadá rozsudek odvolacího soudu potvrzující výrok soudu první stolice, jímž bylo zjištěno, že usnesení mimořádné valné hromady žalovaného družstva ze dne 14. prosince 1928 je jako protismluvné neplatným v příčině vyloučení žalobkyně z členství a že členství žalobkyně dále trvá, nemohlo míti úspěch.

Odvolací soud však dále usoudil, že v důsledku toho i výpověď žalobkyně z čekatelského podílu je neplatná, ježto předpisu § 13 stanov nebylo šetřeno. Při tom přehlédl, že předmětem oné valné hromady bylo jen vyloučení žalobkyně z členství družstva a že žalobkyně tvrdí, že ji bezdůvodně a předčasně družstvo z čekatelství vypovědělo již dopisem z 1. října 1928 a že předmětem jednání na valné hromadě nebylo vyloučení žalobkyně z čekatelského podílu a také žádné usnesení v tom směru na ní se nestalo. Prvý soud v rozsudku po stránce věcné, probí-

raje důvod k výpovědi z čekatelského poměru, neuznal jej platným a odůvodnil příslušný výrok, což v odvolání bylo napadeno. Odvolací soud se však vývody těmi neobíral, vycházejí z názoru, že, je-li vyloučení z členství neplatné, poněvadž bylo usneseno na valné hromadě neodpovídající předpisům stanov, je tím neplatná i výpověď z čekatelského poměru člena. Avšak podle §§ 19, 23 stanov nemusí každý člen družstva býti též čekatelem na vlastní domek a ukládati si záručitelné úsporné vklady u družstva na běžný účet (§ 19 d) stanov), a výpověď těchto vkladů podle čtvrtého a pátého odstavce § 23 stanov nemusí vždy býti spojena s vyloučením člena z družstva, o němž jediné rozhoduje valná hromada (§ 15 čís. 8 stanov). Nespadá v tomto případě výpověď z čekatelského podílu ani časově v jedno s vyloučením žalobkyně z členství družstva, ani stanovami není vázána na usnesení valné hromady, pročez otázka platnosti její musí býti posuzována sama pro sebe bez ohledu na to, že valná hromada ze dne 14. prosince 1928 nebyla konána řádně a že usnesení učiněné na ní o vyloučení žalobkyně z členství družstva je neplatné. Poněvadž tedy odvolací soud se otázkou platnosti výpovědi čekatelského poměru náležitě neobíral, právem vytýká dovolatel v tom směru neúplnost řízení podle čís. 2 § 503 c. ř. s., pročez bylo odvolací rozsudek podle § 510 c. ř. s. v tomto směru zrušiti a usnėti se, jak uvedeno ve výroku.

Čís. 12176.

Zhodnotiti odchylně výpovědi svědků, kteří byli vyslechnuti přímo soudem první stolice, a odchýliti se od skutkových zjištění tohoto soudu, jest odvolací soud oprávněn jen na základě přímého výslechu oněch svědků.

Odvolací soud jest však oprávněn doplniti skutková zjištění prvního soudu na základě výpovědí svědků, jichž hodnověrnost nebyla v odvolání výslovně napadena, a to na základě pouhého přečtení jich výpovědí, třebas byli v první stolici vyslechnuti přímo procesním soudem.

(Rozh. ze dne 10. prosince 1932, Rv I 1659/32.)

Žalobní nárok na náhradu škody pro poranění býkem neuznal procesní soud první stolice důvodem po právu. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Provedení dovolacího důvodu § 503 čís. 2 c. ř. s. jest spatřovati v dovolatelově výtce, že odvolací soud opakoval důkaz svědky Josefem P-em, Marií B-ovou a Aloisem R-em, — kteří byli vyslechnuti prvním soudem přímo, — přečtením jejich výpovědí a že pak svědkům uvěřil, pokud se týče neuvěřil, aniž měl bezprostřední dojem z osobního výslechu svědků. Tato výtka není odůvodněna. Jest arci nutným příkazem náležitého řízení a samozřejmým důsledkem zásady bezprostřednosti,